

Sygn. akt V CSK 29/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa „E” S.A. w C.

przeciwko „S” Sp. z o.o. w M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 czerwca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 10 lipca 2017 r., sygn. akt V ACa [...] /17,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od skarżącej na rzecz powódki 2700 (dwa tysiące
siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżąca „S” spółka z o.o. w M. nawet nie sprecyzowała, na której z przesłanek opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Już z tej przyczyny skarga kasacyjna podlega odmowie przyjęcia do rozpoznania. Rolą Sądu Najwyższego nie jest domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por.: postanowienia SN z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08 i z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, obydwie nie publ.).

Dostrzegając, że skarżąca we wniosku powołała się na szereg naruszeń prawa, w tym art. 635 k.c., art. 644 k.c., art. 494 k.c. (art. 494 § 1 k.c.), art. 6 k.c., art. 354 § 2 k.c., art. 5 k.c., można co najwyżej założyć, iż skarżąca oparła wniosek na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., jednak przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na tę przyczynę kasacyjną wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni.

Argumentacja sformułowana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania temu wymaganiu nie odpowiada i w istocie stanowi niedopuszczalną polemikę z wykładnią dokonaną przez Sąd Najwyższy w poprzednio wydanym w tej sprawie wyroku. Brak jest argumentów natury prawnej skutecznie podważających stanowisko Sądu Apelacyjnego w przedmiocie przyczyn odstąpienia od umowy i wysokości wynikających z tego faktu roszczeń. Należy przypomnieć, że w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalna jest polemika ze stanem faktycznym. Ustawodawca wyraźnie uregulował, że w postępowaniu kasacyjnym nie jest dopuszczalne powołanie nowych faktów i dowodów, a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

